

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-12/19
Urbroj: 50301-25/14-19-12

Zagreb, 2. svibnja 2019.

Hs**NP*021-12/19-09/16*50-19-04**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	02-05-2019		
Klasifikacijska oznaka:	021-12/19-09/16	Org. jed.	65
Uredžbeni broj:	50-19-04	Pril.	-
		Vrij.	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Izvješće o radu pravobranitelja za osobe s invaliditetom za 2018. godinu
- mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 021-12/19-09/16, urbroja: 65-19-03, od 1.
travnja 2019. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske o Izvješću o radu pravobranitelja za osobe s invaliditetom za 2018. godinu daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske, u odnosu na Izvješće o radu pravobranitelja za osobe s invaliditetom za 2018. godinu, koje je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela pravobraniteljica za osobe s invaliditetom, aktom od 29. ožujka 2019. godine, ukazuje na sljedeće:

Vlada Republike Hrvatske Izvješće o radu pravobranitelja za osobe s invaliditetom za 2018. godinu (u daljnjem tekstu: Izvješće) ocjenjuje vrlo informativnim, ali i iznimno opširnim te preporučuje da u narednom razdoblju dostavljena Izvješća budu izrađena u kraćem formatu i jasnije strukturirana, a u svrhu bolje preglednosti postignutih rezultata na području skrbi o osobama s invaliditetom i preporuka od strane pravobraniteljice za osobe s invaliditetom (u daljnjem tekstu: Pravobraniteljice).

Vezano uz točku 6. „Prijedlozi i preporuke za izmjene i dopune propisa“, podtočku 2. „Prijedlozi izravno dostavljeni pisanim putem nadležnim tijelima“, na stranici 28. Izvješća, Vlada Republike Hrvatske predlaže da se navod koji glasi: „Zakon o pristupačnosti mrežnih stranica i mobilnih aplikacija tijela javnog sektora, Ministarstvo uprave, prijedlog prihvaćen, zakon je donesen u 2018. godini.“ preispita s obzirom da je 2019. godine donesen Zakon o pristupačnosti mrežnih stranica i programskih rješenja za pokretne uređaje tijela javnog sektora, koji je objavljen u Narodnim novinama, broj 17/19, a stupa na snagu 23. rujna 2019. godine. Nositelj izrade toga Zakona bio je Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva.

Vezano uz točku 7. „Jednakost i diskriminacija“, Vlada Republike Hrvatske predlaže da se podatak da su održane radionice za koordinate u ministarstvima na temu Antidiskriminacija u europskim i u investicijskim fondovima (ESI fondovima) radi točnosti informacija ispravi budući da su u pitanju radionice koje Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije organizira za zaposlenike koji rade u sustavu upravljanja i kontrole europskih strukturnih i investicijskih fondova, a ne samo koordinatora.

Vezano uz točku 9. „Osobna sloboda i sigurnost“, podtočku 9.1. „Smještaj bez pristanaka temeljem članka 26. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama“ podnaslov „Zaštita mentalnog zdravlja u zajednici“, Vlada Republike Hrvatske napominje da Ministarstvo zdravstva priprema Strategiju razvoja mentalnog zdravlja za naredno razdoblje te je uključeno u aktivnosti provedbe Pilot projekta probira i dijagnostiku poremećaja iz spektra autizma na području Osječko-baranjske županije. Također, Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kroz proces deinstitutionalizacije i transformacije započelo je proces osiguravanja usluga u zajednici uključivanjem osoba s mentalnim oštećenjima u program organiziranog stanovanja uz podršku, kao i unaprjeđenje dostupnosti usluge psihosocijalne podrške što će nastaviti i u narednom razdoblju.

Vezano uz točku 9. „Osobna sloboda i sigurnost“, podtočku 9.2. „Zatvorski sustav“ na stranici 63. Izvješća, podnaslov „Počinjenje kaznenog djela u stanju neubrojivosti“ i sadržaj pod tim podnaslovom, Vlada Republike Hrvatske skreće pozornost kako je neubrojiva osoba sukladno članku 24. stavku 2. Kaznenog zakona (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17 i 118/18, u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) osoba koja u vrijeme ostvarenja protupravnog djela nije mogla shvatiti značenje svojeg postupanja ili nije mogla vladati svojom voljom zbog duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti, nedovoljnog duševnog razvitka ili neke druge teže duševne smetnje i koja, temeljem članka 24. stavka 1. Kaznenog zakona nije kriva i ne može joj se izreći kazna. Nastavno, prema odredbi članak 554. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17) ako je državni odvjetnik postavio zahtjev iz članka 550. stavka 1. tog Zakona, a sud nakon provedene rasprave utvrdi da je optuženik u stanju neubrojivosti počinio protupravno djelo te da postoje uvjeti za određivanje prisilnog smještaja optuženika u psihijatrijsku ustanovu ili za njegovo psihijatrijsko liječenje na slobodi prema odredbama Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama (Narodne novine, broj: 76/14; dalje u tekstu: ZZODS), donijet će presudu kojom se utvrđuje da je optuženik počinio protupravno djelo, da ga je počinio u stanju neubrojivosti te odrediti prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu ili psihijatrijsko liječenje na slobodi u trajanju šest mjeseci. Na stranici 66. Izvješća navodi se da ZZODS dopušta i regulira prisilna postupanja, uključujući i mogućnost primjene, primjerice, elektrokonvulzivne terapije. Vlada Republike Hrvatske ukazuje da su mjere prisile, prema članku 61. ZZODS-a, isključivo sredstva i metode za fizičko ograničavanje kretanja i djelovanja osobe s težim duševnim smetnjama koja je smještena u psihijatrijskoj ustanovi.

Vezano uz „Pristupačan prijevoz za osobe s invaliditetom u zatvorskom sustavu“, u dijelu teksta Izvješća koji glasi: “Slijedom postupanja pravobraniteljice za osobe s invaliditetom na temelju predstavke zatvorenika s invaliditetom zbog nepostojanja prilagođenog prijevoznog sredstva u Kaznionici u Glini i načina rješavanja osiguranjem odgovarajućeg prijevoznog sredstva ili usluge prijevoza iz vlastitih sredstava kaznionice/zatvora, nedvojbeno je kako se problematika pristupačnosti prostora i pristupačnosti prijevoznih sredstava u zatvorskom sustavu rješava stihijski. Mišljenja smo kako bi takva financijska sredstva trebala biti osigurana iz Državnog proračuna s pozicije Ministarstva pravosuđa, a ne uvjetovana vlastitim sredstvima svake kaznionice i/ili zatvora zasebno, što bi olakšalo provedbu i omogućilo ostvarivanje pristupačnosti u vidu razumne prilagodbe, posebice s obzirom da takva izdvajanja za sustav ne bi predstavljala nesrazmjeran trošak.“, Vlada Republike Hrvatske ističe da su potrebna financijska sredstva za rad kaznenih tijela, pa tako i za rješavanje/osiguranje odgovarajućeg prijevoznog sredstva/usluge prijevoza zatvorenika, osigurana državnim proračunom Republike Hrvatske. Pojedina kaznena tijela, s ustrojenim odjelom za rad, organiziraju rad zatvorenicima te ostvaruju dopunska sredstva. Temeljem proračuna prihoda iz državnog proračuna Republike Hrvatske, te planiranih izdataka, Kaznionica u Glini, koristi ostvarena dopunska sredstva za obavljanje redovne djelatnosti i u svrhu poboljšanja uvjeta života i rada zatvorenika, za tehnološko unaprjeđenje rada te za ostale tekuće i kapitalne rashode. Sukladno navedenom dana je i predmetna suglasnost Središnjeg ureda Uprave za zatvorski sustav i probaciju, Ministarstva pravosuđa koja je i navedena u tekstu Izvješća pod naslovom 9.2. Zatvorski sustav, Pristupačan prijevoz za osobe s invaliditetom u zatvorskom sustavu. Također, navođenje da nabavka vozila prilagođenog za osobe s najtežim tjelesnim oštećenjem ne bi predstavljala nesrazmjeran trošak za Kaznionicu u Glini i Upravu za zatvorski sustav i probaciju, Vlada Republike Hrvatske smatra neopravdanim osobito jer se svrha (kvalitetan prijevoz uz osiguranje primjerene medicinske skrbi) može postići i na bolji i primjereniji način, a koji je ujedno i povoljniji za državni proračun Republike Hrvatske. Naime, sklapanjem Ugovora s društvom Sanitet d.o.o. iz Petrinje umjesto jednokratne kupnje specijaliziranog vozila sustavnim pristupom iznašlo se rješenje koje omogućuje ne samo primjeren prijevoz, već je uz navedeni prijevoz omogućeno po potrebi i angažiranje pratećeg specijaliziranog medicinskog osoblja što je u pojedinim situacijama izuzetno bitno, a što se samom jednokratnom kupnjom vozila ne bi moglo postići (članci 4. i 5. Ugovora predviđaju mogućnost po potrebi korištenje usluge pratnje medicinskog tehničara/sestre ili liječnika). Navedenim pristupom postigao se i veći standard od onoga za kojeg se i dala preporuka. Također, navedenim se osigurala i bolja suradnja s lokalnom zajednicom, te Vlada Republike Hrvatske smatra da to predstavlja dobar model za buduće postupanje i u drugim kaznenim tijelima.

Vlada Republike Hrvatske ovim putem želi naglasiti da je Centar za izobrazbu Uprave za zatvorski sustav i probaciju Ministarstva pravosuđa tijekom 2018. godine uspostavio suradnju s Uredom pravobraniteljice za osobe s invaliditetom na način da se u okviru temeljnog tečaja za službenike odjela osiguranja u kaznionicama i zatvorima Uprave za zatvorski sustav i probaciju organizira predavanje na kojem se polaznici tečaja imaju priliku upoznati s pravnim okvirima vezanim uz osobe s invaliditetom te svim izazovima s kojima se osobe s invaliditetom susreću u svakodnevicu, s ciljem prepoznavanja i razumijevanja izazova osoba s invaliditetom, ukoliko se s njima susretnu tijekom rada u svojim kaznenim tijelima kako bi se pridonijelo stvaranju društva jednakih mogućnosti za sve građane. Centar za izobrazbu je tijekom 2018. godine imao suradnju i sa Zajednicom saveza osoba s invaliditetom Hrvatske (SOIH).

Vezano uz točku 10. „Sloboda od mučenja ili okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja“, podtočku 10.1. „Primjena mjere prisile“, Vlada Republike Hrvatske napominje da Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kontinuirano provodi mjere zaštite prava osoba s invaliditetom u svrhu provedbe odredbi Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, dijelu kojim je regulirana primjena mjera prisile. Zaposlenici ustanova socijalne skrbi kontinuirano pohađaju edukacije, te Vlada Republike Hrvatske podsjeća da je tijekom 2017. godine proveden ciklus od četiri dvodnevne edukacije pod nazivom: „Mjere i metode rada u svrhu zaštite života i zdravlja korisnika smještenih u ustanovama socijalne skrbi“ koje, između ostalog, obuhvaćaju smjernice i procjenu kvalitete života osoba smještenih u ustanovama socijalne skrbi prema kriterijima kvalitete života i ljudskih prava osoba s mentalnim oštećenjima Svjetske zdravstvene organizacije te strategije prevencije agresivnog ponašanja. Također, tijekom 2017. godine provedena je edukacija na temu primjene restriktivnih mjera te zaštite od ponižavajućeg postupanja prema korisnicima socijalnih usluga u ustanovama socijalne skrbi, a tijekom 2019. godine planirana je edukacija „Primjena restriktivnih mjera i zaštite od ponižavajućeg postupanja prema korisnicima socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi“. Dodatno, provedena je edukacija „Prava i mogućnosti osoba s invaliditetom i starijih osoba s naglaskom na jednake mogućnosti i socijalno uključivanje“ početkom 2019. godine, a tijekom 2018. godine provedene su edukacije „Specifičnostima rada s korisnicima s oštećenjima iz autističnog spektra“, „Individualno planiranje i vođenje slučaja u procjeni dobrobiti odraslih osoba“ čija je provedba planirana i u 2019. godini.

Nadalje, iako ustanove socijalne skrbi sukladno propisima na području zdravstva nisu u mogućnosti zaposliti liječnike specijaliste – psihijatre, korisnici ustanova socijalne skrbi u kojima su smještene osobe s mentalnim oštećenjima koriste usluge liječnika specijalista psihijatra koji može donijeti odluku o primjeni restriktivnih mjera i nadzirati njezinu primjenu.

Vezano uz točku 12. „Poštivanje doma i obitelji“, Vlada Republike Hrvatske napominje da je Ministarstvo za demografiju, obitelji, mlade i socijalnu politiku u svrhu usklađivanja profesionalnog i privatnog života roditelja, ali i razvoja demografskih mjera poduzelo niz koraka kao što su poboljšanje materijalnih uvjeta u dječjim vrtićima u Republici Hrvatskoj i unaprjeđenje usluga u sustavu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja koji su navedeni u Izvješću. Također iz Izvješća je vidljivo očitovanje Ministarstva za demografiju, obitelji, mlade i socijalnu politiku o razvoju palete usluga u zajednici potrebne osobama s invaliditetom kao što su osobni asistent, tumač znakovnog jezika i videći pratitelj, ali i nizu drugih pristupačnih usluga.

Također, Vlada Republike Hrvatske napominje da sukladno Zakonu o roditeljnim i roditeljskim potporama očevi, kao i majke mogu na ravnopravni način koristiti roditeljski dopust, te ukoliko isti koristi otac njegovo trajanje se produžuje za dva mjeseca.

Vezano uz točku 14. „Sloboda od izrabljivanja, nasilja i zlostavljanja“, Vlada Republike Hrvatske napominje da je u svrhu širenja pristupačnosti usluge skloništa/savjetovišta za osobe s invaliditetom koje su žrtve nasilja u obitelji Ministarstvo za demografiju, obitelji, mlade i socijalnu politiku proširilo mogućnost korištenje Europskog regionalnog razvojnog fonda u svrhu prilagodbe skloništa kako bi ova usluga bila pristupačnija osobama s invaliditetom u narednom razdoblju te je i ova korisnička skupina uvrštena u novi Plan deinstytucionalizacije, transformacije te prevencije institucionalizacije 2018. – 2020.

Također, Vlada Republike Hrvatske predlaže da se tekst na stranici 91. koji se odnosi na Sporazum o suradnji u području sprečavanja i borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, nadopuni na način da se iza riječi: „u prostorima Vlade RH“, dodaju riječi „u nazočnosti predsjednika Vlade Andreja Plenkovića“, te da se na stranici 92. nakon rečenice koja u prvom retku završava s riječju: „obrazovanja“, doda i referenca na svrhu samog Sporazuma, a čiji tekst moguće može glasiti: „Svrha Sporazuma je međuresorna suradnja u području sprečavanja i borbe protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji kao i uspostava novog Nacionalnog i novih županijskih timova za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, ali također i unaprjeđenje rada nadležnih tijela državne uprave i njihove koordinacije u cilju pravovremenog i učinkovitog postupanja u zaštiti prava žrtava. Također, provedbom Sporazuma očekuje se daljnji doprinos u provedbi odredaba Istambulske konvencije i mjera Nacionalne strategije zaštite od nasilja u obitelji, za razdoblje od 2017. do 2022. godine.“.

Vezano uz podtočku 14.1. „Kaznena djela počinjena zbog predrasuda prema osobama s invaliditetom“, Vlada Republike Hrvatske ističe da Kazneni zakon u općem dijelu, u članku 87. točki 21. definira zločin iz mržnje. Navedena odredba izričito propisuje da je zločin iz mržnje kazneno djelo počinjeno prema drugoj osobi zbog niza diskriminatornih motiva, među kojima je i invaliditet. Između ostalog, propisano je da će se takvo postupanje uzeti kao otegotna okolnost ako Kaznenim zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje. Nastavno, Vlada Republike Hrvatske ističe da Kazneni zakon kod niza kaznenih djela izričito propisuje da će njihovo počinjenje iz mržnje predstavljati kvalifikatornu okolnost (primjerice kazneno djelo tjelesne ozljede, teške tjelesne ozljede, osobito teške tjelesne ozljede, teška kaznena djela protiv spolne slobode), dakle kod kojih počinjenje djela prema osobi s invaliditetom predstavlja kvalificirani oblik djela s težom sankcijom.

Vezano uz točku 16. „Zdravstvo“, podtočku 16.1. „Dostupnost zdravstvenih usluga“, u dijelu Izvješća koji se odnosi na dostupnost zdravstvenih usluga, glede postupka izrade i donošenja novog Pravilnika o uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja za bolničko liječenje medicinskom rehabilitacijom i fizikalnom terapijom u kući, Vlada Republike Hrvatske napominje da Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod) izrađuje navedeni Pravilnik te da će prilikom kreiranja završnog nacрта biti uzete u obzir i obrađene zaprimljene primjedbe i pritužbe, pri čemu će se konzultirati i struka.

U dijelu koji se odnosi na kriterije za primjenu lijekova u liječenju multiple skleroze, Vlada Republike Hrvatske napominje da su Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o utvrđivanju osnovne liste lijekove Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (Narodne novine, broj 98/18), koja je u primjeni od 22. studenoga 2018. godine, izmijenjeni kriteriji za primjenu lijekova (interferon beta, glatiramer acetat, teriflunomid, dimetilfumarat) koji se koriste u prvoj liniji liječenja multiple skleroze, na način da primjena nije ograničena dobnom granicom te su izmijenjeni uključni kriteriji temeljem mišljenja Hrvatskog neurološkog društva, čime je omogućeno da na teret sredstava obveznog zdravstvenog osiguranja pravo na liječenje multiple skleroze ostvare osobe čim im je postavljena dijagnoza, bez odgađanja početka liječenja (donedavno je liječenje moglo započeti isključivo nakon protoka godinu dana od početka liječenja, a sada tog ograničenja nema).

Nadalje, u vezi liječenja lijekom Spinraza, Vlada Republike Hrvatske napominje da je lijek nusinersen, zaštićenog imena Spinraza, stavljen 10. svibnja 2018. godine na Osnovnu listu lijekova Zavoda i Popis posebno skupih lijekova, od kada se može primjenjivati na teret

obveznog osiguranja, bez opterećenja bolničkog proračuna i bez sudjelovanja osigurane osobe u cijeni lijeka, za liječenje spinalne mišićne atrofije tipa I, II i III, kod djece u dobi do 18 godina, koja nisu na trajnoj mehaničkoj ventilaciji. Lijek je stavljen na listu lijekova prema propisanoj proceduri sukladno odredbama Pravilnika o mjerilima za stavljanje lijekova na osnovnu i dopunsku listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (Narodne novine, br. 83/13 i 12/14), pri čemu je odluka donesena temeljem dostupnih dokaza u smislu rezultata kliničkih studija te su važeće smjernice za primjenu ovoga lijeka na teret sredstava Zavoda sastavljene uvažavajući stručno mišljenje hrvatskih liječničkih eksperata u liječenju bolesnika sa spinalnom mišićnom atrofijom.

Također, Vlada Republike Hrvatske posebno napominje da je lijek Spinraza temeljem ponude nositelja odobrenja uvršten na listu lijekova Zavoda s postojećom smjernicom pa Zavod ne može samoinicijativno proširivati zadanu smjernicu. I dalje se prati učinkovitost lijeka i rezultate liječenja bolesnika, koji su na terapiji s ovim lijekom, sustavno analizira liječnički ekspertni tim. O eventualnom prijedlogu za proširenjem kriterija za primjenu lijeka, a koji mora biti utemeljen na smjernicama medicinske struke i novim znanstvenim dokazima, u slučaju da isti budu dostavljeni Zavodu, mora se provesti predviđena propisana pravna procedura sukladno odredbama Pravilnika o mjerilima za stavljanje lijekova na listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kao i načinu utvrđivanja cijena lijekova koje će plaćati Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje te načinu izvještavanja o njima (Narodne novine, broj 33/19).

Vežano uz podtočku 16.2. „Ortopedska i druga pomagala“, odnosno primjedbe na Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o ortopedskim i drugim pomagalima (Narodne novine, broj 54/14), a vežano uz pravo osiguranih osoba na pomagalo „Baterije za slušna pomagala 675A, 312A, 230, 13A“ te mogućnosti da na isto pravo ostvaruju samo osigurane osobe do 18. godina života i osigurane osobe iznad 18. godina života na redovnom školovanju, a ne i sve ostale osigurane osobe s odgovarajućim stupnjem oštećenja sluha, Vlada Republike Hrvatske napominje da je Zavod 27. ožujka 2017. godine zaprimio očitovanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u kojem se navodi: „Ovaj Sud smatra da se kroz osporenu određbu Pravilnika ne narušava obveza države da se posebnu skrb posveti zaštiti osoba s invaliditetom, konkretno osobama s oštećenim sluhom. Prema ocjeni Suda to ne znači diskriminatorno postupanje jer se radi o zakonitim i prihvatljivima razlozima za postojanje razlika unutar jedne skupine osoba s invaliditetom, a radi posebne zaštite djece i mladeži. Slijedom navedenog, mjerodavnim zakonskim odredbama nije predviđena obveza države da u okviru pružanja obveznog zdravstvenog osiguranja i zaštite, osigura i sredstva za izvore energije za slušna pomagala. Činjenica je da je država osigurala ta sredstva za određeni krug osoba opravdana je zakonitim razlozima.“.

Vlada Republike Hrvatske vežano uz podtočku 16.3. „Zakon o zdravstvenoj zaštiti“, u dijelu Izvješća u kojem se spominje problematika korištenja prava na naknadu plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad u duljem vremenskom periodu, ističe da određena objašnjenja nisu točna. Izabrani doktor obiteljske (opće) medicine i doktor medicine ginekolog, kao doktori primarne zdravstvene zaštite, jedini su ovlaštteni utvrđivati početak i dužinu trajanja privremene nesposobnosti, i to isključivo ovisno o vrsti bolesti koja utječe na privremenu nesposobnost osiguranika i u skladu s medicinskim indikacijama. Također, kada je prema ocjeni izabranog doktora, a nakon provedenog liječenja i medicinske rehabilitacije zdravstveno stanje osiguranika takvo da se daljnjim liječenjem ne može poboljšati te je kod osiguranika nastupila trajna nesposobnost za rad na poslovima koje osiguranik obavlja, kao i u slučaju kada privremena nesposobnost osiguranika traje neprekidno 12 mjeseci zbog iste dijagnoze bolesti,

izabrani doktor je obvezan obraditi osiguranika za upućivanje na ocjenu radne sposobnosti i invalidnosti te ga sa svom propisanom dokumentacijom uputiti nadležnom tijelu vještačenja koje je obvezno donijeti nalaz i mišljenje o radnoj sposobnosti i invalidnosti osiguranika najkasnije u roku od 60 dana od dana zaprimanja prijedloga izabranog doktora i o istome obavijestiti izabranog doktora, poslodavca osiguranika i Zavod u roku od osam dana od dana donošenja nalaza i mišljenja. S tim u vezi, ukoliko izabrani doktor nakon 12 mjeseci neprekinute privremene nesposobnosti za rad (po istoj dijagnozi bolesti) uputi osiguranika na ocjenu radne sposobnosti i invalidnosti te se kod istog stručno-medicinski ocijeni da nije nastupila trajna nesposobnosti za rad, već liječenje i dalje nije završeno, navedeno ne dovodi do prekida u korištenju prava na naknadu plaće tijekom privremene nesposobnosti za rad, kako se u Izvješću navodi „od strane komisije HZZO-a“, nego o istom odlučuje izabrani doktor isključivo ovisno o vrsti bolesti osiguranika i njezinom tijeku te u skladu s medicinskim indikacijama. Znači, ukoliko izabrani doktor ocijeni da je osiguranik i dalje privremeno nesposoban za rad, neće doći do prekida u korištenju navedenog prava. Međutim, izabrani doktor je obvezan utvrditi prestanak privremene nesposobnosti osiguraniku, jedino ako je nalazom i mišljenjem nadležnog tijela vještačenja kod istoga utvrđena invalidnost zbog opće nesposobnosti za rad ili profesionalne nesposobnosti za rad (znači, ne više privremene nesposobnosti za rad, s obzirom da je nastupilo trajna nesposobnost za rad), pa osiguranik ne ostvaruje naknadu plaće na teret sredstva obveznog zdravstvenog osiguranja od dana kada je navedena ocjena donesena.

Vezano uz točku 17. „Djeca s teškoćama u razvoju“, Vlada Republike Hrvatske napominje da Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kontinuirano provodi mjere i aktivnosti u svrhu širenja mreže usluga u zajednici za djecu s teškoćama u razvoju i njihove roditelje koristeći sva raspoloživa sredstva u ovu svrhu, kao što su sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske uključujući dio prihoda od igara na sreću, kao i Europskog socijalnog fonda i Europskog regionalnog razvojnog fonda. Također, Ministarstvo kroz proces transformacije i deinstitutionalizacije domova u sustavu socijalne skrbi s posebnim naglaskom domova za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi i centara za rehabilitaciju kroz individualne planove kao prioritetne usluge koje je potrebno razviti definiralo je uslugu rane intervencije za djecu s teškoćama u razvoju kako bi u narednom razdoblju osigurala mreža svih usluga i regionalna ravnomjernost pristupačnosti ovoj usluzi. Usluga rane intervencije za svu djecu s teškoćama, također se razvija u suradnji s drugim pružateljima socijalnih usluga osiguravanjem sporazuma o suradnji s Ministarstvom, kao i kroz dvogodišnje i trogodišnje programe korištenjem sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske.

Vezano uz točku 18. „Odgoj i obrazovanje“, podtočku 18.3. „Srednjoškolsko obrazovanje“, 18.3.1. „Obrazovanje u posebnim uvjetima“, Vlada Republike Hrvatske napominje da je Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku u kolovožu 2018. godine osnovalo Radnu skupinu čija zadaća je izraditi prijedlog u svrhu preuzimanja nadležnosti nad programima odgoja i obrazovanja koje provode ustanove socijalne skrbi od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja s ciljem izjednačava mogućnosti na području odgoja i obrazovanja za djecu s teškoćama u razvoju i mlade s invaliditetom.

Vezano uz točku 21. „Pristupačnost“, podtočku 21.1. „Pristup dobrima i uslugama“ Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja spominje se u Izvješću vezano uz primjenu odredbi Pravilnika o osiguranju pristupačnosti osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti (Narodne novine, broj 78/13) te vezano za provedbu Nacionalne strategije za izjednačavanje mogućnosti osoba s invaliditetom 2017. -2020. (Narodne novine, broj 42/17) i to u poglavlju 21. Pristupačnost., 21.1. Pristup dobrima i uslugama. U poglavlju 21.

Pristupačnost, 21.1. Pristup dobrima i uslugama, Pristup grobljima i mrtvačnicama Pravobraniteljica navodi da su jedinice lokalne i regionalne samouprave upoznate s odredbama navedenog Pravilnika te da je jedinicama lokalne samouprave i pravnim osobama koje upravljaju javnim grobljima preporučeno da poduzmu sve mjere kako bi se osigurao pristupačan prilaz grobnim mjestima, mrtvačnicama te osigurali pristupačni sanitarni čvorovi. Također, u Izvješću se navodi da su jedinice lokalne samouprave prepoznale i prihvatile preporuke na način da su istaknule poduzete radnje, ali i ono što planiraju poduzeti u 2019. godini ili sljedećem trogodišnjem razdoblju u vezi naprijed navedenoga. U poglavlju 21. Pristupačnost, Podatci o inspekcijama, Pravobraniteljica navodi da su od Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Uprave za inspekcijske poslove pribavljeni podaci o provedbi mjera Nacionalne strategije izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom od 2017. do 2012. (Područje djelovanja 6. Stanovanje, mobilnost i pristupačnost, Mjera 1. Nadzirati provedbu propisa za osiguravanje pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjenom pokretljivosti kod gradnje novih i rekonstrukcije postojećih građevina). Slijedom iznesenog, prema dobivenim podacima Pravobraniteljica je mišljenja da je potrebno aktivno prijavljivati i ukazivati na sve slučajeve kada se kod građenja novih građevina, odnosno većih rekonstrukcija postojećih građevina (s građevinskom dozvolom) ne poštuju propisani elementi pristupačnosti jer su to slučajevi koji su u nadležnosti građevinske inspekcije. Nadalje, Pravobraniteljica predlaže da je potrebno osigurati sudjelovanje osoba s invaliditetom ili njihovih predstavnika u planiranju uklanjanja postojećih prepreka, kao i omogućiti utjecanje na osiguranje elemenata pristupačnosti prilikom odobravanja projekata za izgradnju javnih građevina i površina te i dalje raditi na osiguravanju učinkovitog inspekcijskog nadzora (kadrovski i materijalno opremiti inspekcije) i sankcioniranju u slučajevima nepoštivanja propisa; ostvariti veću suradnju s predstavnicima osoba s invaliditetom od lokalne do državne razine, kroz uključivanje u povjerenstva i radne skupine koje utječu na to da izvršene prilagodbe budu sukladne propisima i u korist stvarnih potreba osoba s invaliditetom, jer su od velike važnosti postupanja nadležnih tijela na lokalnim razinama koja izdaju dozvole za obavljanje određenih građevinskih zahvata (npr. građevinsku dozvolu koja se izdaje na temelju glavnog projekta) te da je potrebno poduzeti učinkovite mjere da sankcije „zažive“ u stvarnosti te se prekršitelji propisa doista i učinkovito sankcioniraju.

Vlada Republike Hrvatske naglašava da Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja redovito surađuje s Uredom pravobranitelja za osobe s invaliditetom i zaduženo je po mjerama iz Nacionalne strategije za izjednačavanja mogućnosti osoba s invaliditetom 2017.-2020. te nema primjedbi na predmetno Izvješće o radu pravobranitelja za osobe s invaliditetom za 2018. godinu vezano za naprijed navedene preporuke. Međutim, Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja predlaže da je pored naprijed navedenih preporuka potrebno kao dionike uključiti ovlaštene projektante putem Hrvatske komore arhitekata, kako bi se poboljšala njihova svijest o osiguravanju pristupačnosti za osobe s invaliditetom odnosno o izradi projektne dokumentacije u potpunosti usklađene s propisima. Nadalje, Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja obavlja funkcije Posredničkog tijela razine 1 u okviru Operativnog programa Konkurentnost i kohezija 2014.-2020., koji predviđa ulaganja bespovratnim sredstvima Europskog fonda za regionalni razvoj za energetske obnovu javnih i stambenih zgrada. U sklopu energetske obnove predviđene su mjere pristupačnosti za osobe s invaliditetom na način da se dodatni bodovi dodjeljuju projektnim prijedlozima kod kojih se, u mjeri u kojoj je moguće, prilikom energetske obnove, za višestambene zgrade, uključuju i mjere kojima se osigurava pristupačnost i prilagodba višestambene zgrade osobama s invaliditetom i smanjenom pokretljivošću u skladu s Pravilnikom o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti. Mjere kojima se osigurava pristupačnost u skladu s navedenim Pravilnikom odnose se na elemente pristupačnosti za svladavanje visinskih

razlika prostora kojim se kreću osobe smanjene pokretljivosti. Konkretno mogu se koristiti sljedeći elementi pristupačnosti: rampa, stubište, dizalo, vertikalno podizna platforma i koso podizna sklopiva platforma. U odnosu na energetska obnova javnih zgrada, financiranje se odnosi na horizontalne mjere koje se odnose na provedbu novih elemenata pristupačnosti kojima se omogućava neovisan pristup, kretanje i korištenje prostora u skladu s navedenim Pravilnikom.

Vlada Republike Hrvatske u dijelu koji se odnosi na pristupačnost objekata javnopravnih tijela, konkretno zavoda, osobama s invaliditetom koje se kreću uz pomoć ortopedskih pomagala, kao i osobama smanjene pokretljivosti, u kojem se navodi kako je prije izdavanja građevinske dozvole i u slučaju građevine koja je kulturno dobro, potrebno izraditi projektnu dokumentaciju te nije dovoljno da je građevina upisana u Registar kulturnih dobara pa da bude „svega oslobođena“. Navedenim se, unatoč konstataciji da su vidljivi pozitivni pomaci na ovom polju, zapravo sugerira stav Zavoda, što u praktičnom smislu nije točno. Naime, pri izradi svakog novog projekta, Zavod u okviru projektnog zadatka traži od projektanta izradu konkretnog projekta bez ikakvih arhitektonsko-urbanističkih barijera, odnosno ako to nije objektivno moguće, da se projektom obuhvate svi primjenjivi elementi pristupačnosti. Na isti način se postupa i u projektima rekonstrukcije, kao i radova na održavanju objekta. Tek nakon navedenoga, projektant traži sve potrebne suglasnosti i eventualne dozvole od nadležnih tijela iz čega je vidljivo da svaki objekt, bio upisan u Registar kulturnih dobara ili ne, prolazi istu proceduru i za isti se prethodno izrađuje sva projektna dokumentacija. Također, glede konstatacije da tijekom 2018. godine nije dana niti jedna suglasnost od strane Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Vlada Republike Hrvatske napominje da tijekom 2018. godine Zavod nije imao projekata koji bi obuhvaćali objekte, koji su ujedno i zaštićeno kulturno dobro (stoga nisu niti tražene navedene suglasnosti).

Nadalje, slijedom mišljenja i preporuka Pravobraniteljice iznesenih na stranicama 210. 211. i 212. Izvješća, Vlada Republike Hrvatske napominje kako je Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture već započelo s rješavanjem navedene problematike te početkom 2019. godine osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prijevozu u čiji su rad, između ostalih, uključeni i predstavnici udruga za zaštitu prava osoba s invaliditetom, a s ciljem poboljšanja položaja osoba s invaliditetom u pomorskom prijevozu kako je iznesen pod točkom „21.2.2. Pomorski prijevoz“ predmetnog Izvješća.

Nadalje u odnosu na preporuke:

- izmjeni postojećeg zakonskog okvira ostvarivanja prava na oslobođenje od plaćanja godišnje naknade i cestarine na način da se on uskladi s Uredbom o metodologijama vještačenja te da se kao osnovni uvjet propišu i odrede funkcionalni kriteriji
- načinu ostvarivanja oslobađanja od plaćanja cestarine pri čemu se preporučuje da pravo prati nositelja prava, a ne automobil
- Pravilniku o postupku i načinu ostvarivanja prava na oslobađanje plaćanje godišnje naknade za uporabu javnih cesta i cestarine kod kojeg se preporučuje da se kao dokaz o ispunjavanju uvjeta za ostvarivanje ovih prava prihvaća nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom
- sustavnoj razradi, osmišljavanju i provođenju mjera kontrole korištenja SMART kartice, Vlada Republike Hrvatske navodi da:

Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture intenzivno radi na rješavanju problemskih područja koja su navedena u Izvješću. Slijedom navedenih preporuka, Vlada Republike Hrvatske ističe da je osnovana Radna skupina za izmjenu Pravilnika o postupku i načinu ostvarivanja prava na oslobađanje plaćanja godišnje naknade za uporabu javnih cesta i cestarine (Narodne novine, broj: 136/2011, u daljnjem tekstu: Pravilnik), u čijem sastavu su svi predstavnici nadležnih ministarstava i drugih državnih tijela. Namjeravanim izmjenama Pravilnika pokušava se naći optimalno rješenje u vezi definiranja nositelja prava kod oslobađanja plaćanja cestarine, najučinkovitija mjera kontrole korištenja SMART kartice te pojednostavljenje upravnog postupka prihvaćanjem nalaza i mišljenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom odnosno povezivanjem s bazama podataka drugih tijela državne uprave.

U tu svrhu održani su sastanci s predstavnicima nadležnih ministarstava, saborskim zastupnicima, predstavnicima Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom i udruga čiji djelokrug rada obuhvaća osobe s invaliditetom (Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Ministarstvo hrvatskih branitelja, Ministarstvo zdravstva, Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, Hrvatski zavod za javno zdravstvo, Hrvatski savez slijepih, Društvo distrofičara Zagreb i Hrvatska udruga paraplegičara i tetraplegičara, saborska zastupnica Ljubica Lukačić, s tematikom izmjene kriterija za ostvarivanje prava na oslobađanje plaćanja godišnje naknade i/ili cestarine, znaka pristupačnosti, te kriptozastite znaka pristupačnosti. Temeljem statističkih podataka dostavljenih od strane Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo na skorašnjem sastanku raspravljat će se o potencijalnim područjima i mogućnostima za uvođenje promjena u Zakon o cestama (Narodne novine, br. 84/11, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14) i Zakon o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine, br. 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15 i 108/17), uvođenjem zajedničke definicije funkcionalnog kriterija. Između ostalog, sadržaj rasprave obuhvatit će i ostale segmente spomenute u preporukama iz Izvješća.

S obzirom da se kontinuirano radi na rješavanju naprijed navedenih problema, Vlada Republike Hrvatske je mišljenja da bi navedene aktivnosti trebalo spomenuti u predmetnom Izvješću.

Nadalje, Vlada Republike Hrvatske vezano uz poglavlje 21.2.1. Cestovni prijevoz, na stranici 206. Izvješća, u dijelu koji se odnosi na nadležnosti u postupcima vezanim za znak pristupačnosti, upozorava da se navodi, između ostalih, i Ministarstvo uprave (čiji uredi državne uprave u županijama izdaju znak pristupačnosti.). S tim u vezi, ukazuje se na odredbu članka 3. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine, br: 150/11, 12/13, 93/16 i 104/16) kojom je propisano da su tijela državne uprave ministarstva, središnji državni uredi, državne upravne organizacije i uredi državne uprave u županijama te da su ministarstva, središnji državni uredi i državne upravne organizacije središnja tijela državne uprave, a uredi državne uprave u županijama prvostupanjska tijela državne uprave.

Vezano uz točku 21.4. „Pristupačan turizam“, na stranicama 22. i 219. Izvješća, kojom se Ministarstvu regionalnoga razvoja i fondova Europske unije preporuča da se kroz reprogramiranje postojećih operativnih programa za financiranje projekata iz sredstava Europske unije osiguraju uvjeti za povlačenje sredstava za aktivnosti kojima bi se moglo do kraja ovoga financijskog razdoblja (do 2020. godine) financirati ili sufinancirati ugradnja dizala, Vlada Republike Hrvatske ukazuje da su u okviru Operativnog programa "Konkurentnost i kohezija" 2014. – 2020. (u daljnjem tekstu: OPKK) predviđene aktivnosti koje

se odnose na ugradnju dizala te ih smatra prihvatljivima, ali u okviru odredbi već postojećih poziva, pod uvjetom da ti pozivi predviđaju takvo ulaganje kao prihvatljivu aktivnost kod prihvatljivih prijavitelja, a ne kao zaseban poziv s isključivim ciljem ugradnje dizala u višestambene zgrade, odnosno objekte.

Kako bi se omogućilo sufinanciranje ugradnje dizala kao zasebne aktivnosti, a ne kao dio nekog drugog poziva u okviru važećeg OPKK, Vlada Republike Hrvatske smatra potrebnim osigurati mogućnost izmjene i dopune istoga, kako sadržajnu, kojom bi se uključila samostalna mjera sufinanciranja ugradnje dizala u višestambene zgrade sa svrhom olakšanja pristupa stanovima, tako i financijsku, kojom će se osigurati financijska sredstva (alokacija bespovratnih sredstava) za isto. Izmjena Operativnog programa predmet je suglasnosti, odnosno odobrenja Europske komisije.

Izmjene OPKK-a, kojima će se intervenirati u sadržaj i opseg aktivnosti koje je moguće sufinancirati sredstvima navedenoga programa moguće je provesti sredinom 2019. godine, te Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije planira u sklopu postupka izmjena predložiti uvrštenje aktivnosti kojom bi se omogućili samostalni pozivi za sufinanciranje ugradnje dizala u višestambene zgrade. U cilju dobivanja suglasnosti za predmetne izmjene pokrenuti su i formalni i neformalni razgovori s Europskom komisijom.

Po okončanju postupka usuglašavanja izmjena OPKK-a s Europskom komisijom Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije će upoznati javnost s rezultatima i daljnjim mogućnostima za ugradnju dizala.

Vezano uz točku 22. „Neovisno življenje i život u zajednici“ podtočku 22.1. „Ispitivanje tijeka deinstitucionalizacije u domovima socijalne skrbi“, Vlada Republike Hrvatske napominje da je iz Izvješća vidljivo raspolaganje nepotpunim podacima budući da podaci nisu traženi od svih domova u sustavu socijalne skrbi, a niti su svi domovi od kojih je Pravobraniteljica tražila podatke dostavili svoje podatke. Sukladno navedenome, Vlada Republike Hrvatske napominje da je u proteklom razdoblju deinstitucionalizirano 647 osoba s invaliditetom koje danas žive u zajednici i za koje Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku iz proračun financira ovu uslugu. O nastavku procesa deinstitucionalizacije i opredijeljenosti ovoga Ministarstva za proces govore i doneseni novi Plan deinstitucionalizacije, transformacije te prevencije institucionalizacije 2018. – 2020. u koji su uključeni svi pružatelji usluga, a ne samo ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska kao i sredstva, planirana u ESF-u i ERDF-u za naredno razdoblje u svrhu daljnjeg razvoja ovog procesa. Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku ovaj proces razvijat će uključujući i širenje mreže svih potrebnih usluga u zajednici u suradnji s ostalim dionicima s posebni naglaskom na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Vezano uz podtočku 22.2. „Razvoj i širenje usluga u zajednici“, Vlada Republike Hrvatske napominje da je Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku svjesno potrebe poboljšanja dostupnosti usluga u zajednici posebice u ruralnim sredinama te poduzima niz koraka na ovom području od kojih se ističe i postupak izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi, jačanje kapaciteta stručnjaka kroz različite edukacije na ovom području, kao i osiguravanje nedostatnih stručnih kadrova korištenjem svih mogućih sredstava uključujući i sredstva EU fondova. Također, vezano uz podnaslov „Osobna asistencija“, Vlada Republike Hrvatske ističe svjesnost potrebe zakonske regulative usluga asistencije te naglašava da je pri Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku u tijeku osnivanje Radne skupine koja će do kraja 2019. godine izraditi Nacrt prijedloga zakona o osobnoj

asistenciji. U svrhu osiguravanja neovisnog života u zajednici Ministarstvo dugi niz godina (12 godina) osigurava i uslugu osobnog asistenta koju trenutno koristi više od 1.700 korisnika za što je zaposleno 1.700 osobnih asistenata, uslugu tumača znakovnog jezika za koju je u udrugama gluhih i nagluhih i gluhoslijepih osoba zaposlen 81 tumač znakovnog jezika te uslugu videćeg pratitelja za slijepu osobu koju pruža 35 zaposlenih videćih pratitelja u udrugama slijepih. Usluga se financira korištenjem sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske i Europskog socijalnog fonda, a pružatelji su zaposleni kroz udruge osoba s invaliditetom. Za navedene usluge na godišnjoj razini osigurava se ukupno 125.564.929,00 kuna. Kako bi usluga osobnog asistenta bila što pristupačnija osobama koje trebaju najveći stupanj podrške Ministarstvo je za 167 korisnika ove usluge uslugu osiguralo u punom radnom vremenu te će u narednom razdoblju nastojati da korisnik sukladno individualnim potrebama ovu uslugu koristi u vremenu u kojem mu je potrebno. S ciljem osiguravanja mreže drugih potrebnih usluga i njihove ravnomjerne regionalne pristupačnosti u zajednici trenutno je raspoloživo 110.150.000,00 kuna iz Europskog socijalnog fonda za dvogodišnje razdoblje.

U svrhu unaprjeđivanja kvalitete usluge udomiteljstva usvojen je novi Zakon o udomiteljstvu kojim je predviđen veći stupanj podrške udomiteljima i korisnicima ove usluge, povećane su naknade za rad udomiteljima, a usluga se pruža u obliku tradicionalnog udomiteljstva, standardnog udomiteljstva kao zanimanja i specijaliziranog udomiteljstva za djecu s posebnim naglaskom za djecu s teškoćama u razvoju.

Vežano uz točku 23. „Primjereni životni standard i socijalna zaštita“ podtočku 23.1. „Socijalna skrb“ Vlada Republike Hrvatske ističe da je izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi koliko god je bilo moguće poboljšana materijalna status osoba s invaliditetom u sustavu socijalne skrbi kroz povećanje osnovice za osobnu invalidninu i doplatak za njegu i pomoć te je sada iznos osobne invalidnine u punom iznosu povećan sa 250 % osnovice (osnovica je 500,00 kuna) na 300 % osnovice i iznosi 1500,00 kuna. Visina doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu sa 100 % osnovice povećana je na 120 % što znači da iznos doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu umjesto 500,00 kuna iznosi 600,00 kuna, a smanjeni iznos je sa 350,00 kuna povećan na 420,00 kuna. Izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi pri ostvarivanju prava na osobnu invalidninu u prihod se ne uračunavaju plaća i autorski honorar korisnika tog prava. Također je i prošireno pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja osoba s teškim invaliditetom te se sada primjenjuje i za odrasle članove obitelji, a ne samo roditelje djece. Trenutno 280 osoba ima status njegovatelja, a 4406 status roditelja njegovatelja (ukupno 4686 osoba koristi ovaj status). Za ovaj institut u 2018. godini izdvojeno 192.096.412,86 kuna. Za doplatak za pomoć i njegu u 2018. godini osigurano je 451.329.152,50 kuna, za osobnu invalidninu 504.316.900,81 kuna, a za naknadu do zaposlenja 10.505.851,16 kuna. Poboljšanja u smislu socijalnih naknada i usluga razmatraju se i u postupku izrade novog Zakona o socijalnoj skrbi.

Također, vežano uz dio u kojem Pravobraniteljica izvještava o nedostatku pristupačnosti informacija za gluhe osobe u postupcima ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, Vlada Republike Hrvatske ističe da je Zakonom o hrvatskom znakovnom jeziku i ostalim sustavima komunikacije gluhih i gluhoslijepih osoba u Republici Hrvatskoj osigurana mogućnost korisnicima da tumača znakovnog jezika koriste u svim potrebnim životnim situacijama pa tako i pri ostvarivanju prava u sustavu socijalne skrbi. U tu svrhu Ministarstvo je osiguralo 81 tumača hrvatskog znakovnog jezika koji su zaposleni u udrugama gluhih i nagluhih te gluhoslijepih osoba kako bi sve potrebne informacije dobivali na način kako im najviše odgovara i u svim životnim situacijama.

Vezano uz točku 24. „Jedinstveno tijelo vještačenja“ u podnaslovu Trajanje vještačenja u rečenici: „Jednako tako, ako je uzrok smanjenja ili gubitka radne sposobnosti u svezi sa sudjelovanjem u Domovinskom ratu, ZOSI ima obvezu slati predmete na reviziju u Ministarstvo hrvatskih branitelja te se u tim slučajevima na povrat predmeta ponekad čeka i do 3 mjeseca“, Vlada Republike Hrvatske ističe da dio koji se odnosi na to da Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom (u daljnjem tekstu: ZOSI) predmete šalje na reviziju u Ministarstvo hrvatskih branitelja nije točan. Naime, procedura je propisana odredbama Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji (Narodne novine, broj 121/17, u daljnjem tekstu: Zakon) gdje se u člancima 181.- 185. propisuje da se činjenica o uzroku i postotku oštećenja organizma radi ostvarivanja statusa hrvatskog ratnog vojnog invalida, činjenica o uzroku smrti hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata radi ostvarivanja statusa člana obitelji smrtno stradalog hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata, činjenica postojanja oštećenja organizma radi priznavanja prava na doplatak za njegu i pomoć druge osobe, činjenica postojanja oštećenja organizma radi priznavanja prava na ortopedski doplatak, činjenica postojanja oštećenja organizma radi priznavanja prava na doplatu za pripomoć u kući, činjenica oštećenja organizma radi ostvarivanja prava na naknadu troška prilagodbe osobnog automobila i činjenica nesposobnosti za privređivanje utvrđuje se na temelju nalaza i mišljenja koje daje posebna organizacijska jedinica ZOSI-a koja provodi medicinska vještačenja u postupcima ostvarivanja statusa i prava iz ovoga Zakona sukladno posebnom propisu. Prije nalaza i mišljenja ZOSI-a o uzroku i postotku oštećenja organizma radi ostvarivanja statusa hrvatskog ratnog vojnog invalida po osnovi bolesti, pogoršanja bolesti odnosno pojave bolesti kao posljedice sudjelovanja u obrani suvereniteta Republike Hrvatske potrebno je obaviti stručnu procjenu u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi. U gore navedenim slučajevima iz Zakona, nalaz i mišljenje vijeća vještaka, kojim su utvrđene činjenice za stjecanje prava prema Zakonu, prije donošenja prvostupanjskog rješenja kojim se priznaje pravo iz ovoga Zakona, podliježe reviziji vijeća viših vještaka (u daljnjem tekstu: revizijsko vijeće). Vijeće vještaka dužno je dati nalaz i mišljenje u roku od 15 dana. Revizijsko vijeće dužno je obaviti reviziju nalaza i mišljenja vijeća vještaka u roku od 15 dana. U drugostupanjskom postupku, povodom izjavljene žalbe na prvostupanjsko rješenje, Ministarstvo hrvatskih branitelja dužno je pribaviti nalaz i mišljenje vijeća viših vještaka (u daljnjem tekstu: žalbeno vijeće) kada se žalba odnosi na nalaz i mišljenje u prvostupanjskom postupku. Žalbeno vijeće dužno je dati nalaz i mišljenje u roku od 30 dana.

Vlada Republike Hrvatske, vezano uz točku 25. „Mirovinsko osiguranje“ Izvješća, a na dio teksta na stranici 267. u kojem se navodi da je Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji stupio na snagu 2018. godine, naglašava da navod nije točan budući da je Zakon stupio na snagu 14. prosinca 2017. godine, osim sljedećih članaka:

a) članka 49. stavaka 1. - 4. i 6. i članaka 50. i 51. koji se odnose na pravo na najnižu mirovinu i članka 69. stavaka 2. - 4. koji se odnose na pravo na prilagođeni osobni automobil koji su se počeli primjenjivati od 1. ožujka 2018. godine

b) članaka 26. - 48. koji se odnose na pravo na starosnu mirovinu i prijevremenu starosnu, pravo na invalidsku mirovinu, pravo na profesionalnu rehabilitaciju i pravo na obiteljsku mirovinu; članka 52. koji se odnose na pravo na najnižu mirovinu za vrijeme zaposlenja do polovice punog radnog vremena; članka 55. koji se odnosi na staž u dvostrukom trajanju; članka 56. koji se odnosi na prava iz mirovinskog osiguranja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuje se Zakon o mirovinskom osiguranju; članaka 141., 142. i 145. koji se odnose na prava pripadnika Hrvatskog vijeća obrane početi će se primjenjivati od 1. siječnja 2019. godine

c) članka 125. stavaka 1., 2., 3. i 5. ovog Zakona koji se odnosi na pravo na besplatne udžbenike za potrebe redovitog školovanja u osnovnim i srednjim školama počeo se primjenjivati danom početka školske godine 2018./2019. i članka 125. stavka 4. Zakona koji se odnosi na besplatne udžbenike za potrebe redovitog ili izvanrednog školovanja na visokim učilištima počeo se primjenjivati danom početka akademske godine 2018./2019. godine.

U podnaslovu HRVI, civilni invalidi rata i mirnodopski vojni invalidi istog poglavlja navodi se problem nepriznavanja trajnog već privremenog statusa HRVI, budući da prava prema Zakonu o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji mogu ostvariti samo osobe koje imaju trajno utvrđen status HRVI. Uredbom o metodologiji vještačenja (Narodne novine, br. 67/17 i 56/18) propisano je da se postotak oštećenja organizma priznaje za stalno ili privremeno. Privremeno se status priznaje ako postoje izgledi da će se oštećenje organizma invalida u znatnoj mjeri poboljšati primjenom bilo kojeg medicinskog postupka, te je takva odredba propisana radi pravne sigurnosti. U vezi rečenice: „S obzirom da je rat završio prije 25 godina, a ako se hrvatski branitelji neprekidno liječe svo to vrijeme, opravdano je upitati se jesu li moguća poboljšanja zdravstvenog stanja za bolesti koje opstaju tako dugi period pa bi same po sebi trebale imati trajni karakter.“, Vlada Republike Hrvatske navodi da se bolesti psihe kod nekih hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata nisu pojavile odmah po prestanku rata, nego dosta vremena nakon rata, te su se tako počeli i kasnije liječiti ili su tek nedavno započeli postupak liječenja. U tom poglavlju se navodi i da opskrbnina za civilne invalide rata koja je ukinuta nije vraćena niti u 2018. godini. Naime, ukinuto je pravo na opskrbninu 2013. godine te je kao takvo ušlo u sastav zajamčene minimalne naknade. Međutim, Ministarstvo hrvatskih branitelja je osnovalo radnu skupinu za donošenje Zakona o civilnim invalidima iz Domovinskog rata, te se razmatra mogućnost uvođenja prava koje bi zamijenilo nekadašnju opskrbninu. Također, u tome poglavlju u rečenici: „Obzirom na činjenicu da se radi uglavnom o osobama starijima od 65 godina te da je za rješavanje stambenog pitanja HRVI sa 20 % oštećenjem zdravlja propisan rok od 10 godina od dana podnošenja zahtjeva, u stvarnosti su navedena prava teško ostvariva.“, riječ „oštećenje zdravlja“ je pogrešno napisana, te Vlada Republike Hrvatske predlaže da se uskladi s terminologijom prema Zakonu i da se pravilno napiše „oštećenje organizma“. Pravo na stambeno zbrinjavanje, prednost pri stambenom zbrinjavanju te mogućnost kupnje stanova uz obročnu otplatu pod pristupačnijim uvjetima od tržišnih u pogledu kamata i rokova otplate, imaju osobe utvrđene Zakonom ako nemaju riješeno stambeno pitanje ili je riješeno na neodgovarajući način. Za stambeno zbrinjavanje članova uže i šire obitelji smrtno stradalog hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata, članova uže i šire obitelji nestalog hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata, hrvatskog ratnog vojnog invalida iz Domovinskog rata Zakonom su propisani rokovi, te prednosti imaju oni koji imaju i veći stupanj oštećenja organizma. Rok od 10 godina od dana podnošenja zahtjeva propisan je kao krajnji rok za stambeno zbrinjavanje HRVI s 20 % oštećenja organizma.

Vezano za navode kako Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (u daljnjem tekstu: HZMO) ne primjenjuje odredbu članka 84. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09, u daljnjem tekstu: ZUP) prema kojoj se stranci omogućava uvid u spis i umnožavanje dokumenata iz spisa, Vlada Republike Hrvatske ističe da isti nisu točni. HZMO je uputama Razgledavanje spisa - članak 84. ZUP-a od 8. srpnja 2014. te dopunama Uputa od 19. rujna 2016. i 28. veljače 2018. godine detaljno uredio postupak razgledavanja spisa prema odredbama članka 84. ZUP-a. Strankama, tj. osiguranicima i korisnicima te njihovim opunomoćenicima omogućeno je umnožavanje pojedine dokumentacije iz spisa fotokopiranjem i slikanjem/fotografiranjem. Tijelo koje vodi postupak stranci dostavlja upravni

akt, kojim je odlučeno o zahtjevu stranke, tj. rješenje, a tijekom cijelog postupka stranka može izvršiti uvid u spise svog predmeta, pa tako i u nalaz i mišljenje vještaka.

Vezano za navode kako je članak 100. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, br. 157/13, 33/15, 120/16, 18/18 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18 i 115/18, u daljnjem tekstu: ZOMO) po kojem se osobama s djelomičnom nesposobnošću za rad stjecanje starosne mirovine uvjetuje odrađivanjem godine dana staža u osiguranju, protuustavan, Vlada Republike Hrvatske ističe da takvo mišljenje nije utemeljeno. Naime, člankom 100. propisani su jednaki uvjeti za stjecanje prava na novu mirovinu, navršena jedna godina staža nakon umirovljenja, za sve vrste osobne mirovine te se ne može prihvatiti mišljenje da je odredbama članka 100. povrijeđen Ustav Republike Hrvatske, kada se to traži i za korisnike koji imaju djelomični gubitak radne sposobnosti (smanjenu radnu sposobnost), a s promijenjenom radnom sposobnosti mogu raditi puno radno vrijeme na drugim poslovima. Treba naglasiti da korisnici invalidske mirovine zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti u slučaju pogoršanja zdravstvenog stanja i nastalog potpunog gubitka radne sposobnosti mogu steći pravo na invalidsku mirovinu zbog potpunog gubitka radne sposobnosti, neovisno ostvarenom stažu osiguranja nakon umirovljenja, kao što se traži za ostale korisnike mirovine, kada žele ostvariti pravo na novu starosnu, prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika iz statusa korisnika mirovine.

Vezano za isticanje malog broja korisnika profesionalne rehabilitacije (samo jedan korisnik) kojem nije isplaćena profesionalna rehabilitacija prema izmjenama ZOMO-a, jer je na profesionalnu rehabilitaciju upućen 1. prosinca 2018. godine, mjesec dana prije stupanja na snagu izmjena ZOMO-a, Vlada Republike Hrvatske navodi kako prema ZOMO-u, koji je na snazi od 1. siječnja 2019. godine, naknada plaće za vrijeme profesionalne rehabilitacije ne može iznositi manje od najnižeg mjesečnog iznosa bruto plaće koja radniku pripada za rad u punom radnom vremenu, određenom propisom kojim se određuje visina minimalne plaće. Stoga se korisniku profesionalne rehabilitacije, koji je na nju upućen prije stupanja na snagu izmjena ZOMO-a naknada plaće zbog profesionalne rehabilitacije, određuje u visini invalidske mirovine zbog potpunog gubitka radne sposobnosti ako je pravo na profesionalnu rehabilitaciju stekao zbog ozljede izvan rada ili bolesti, a ako je pravo na profesionalnu rehabilitaciju stekao zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, pravo na naknadu plaće za vrijeme profesionalne rehabilitacije određuje se u visini invalidske mirovine zbog potpunog gubitka radne sposobnosti za 40 godina mirovinskog staža.

U vezi navoda da u sklopu mirovinske reforme izmjene ZOMO-a nisu donijele ništa pozitivnog za osobe s invaliditetom, Vlada Republike Hrvatske naglašava da su napravljeni pozitivni pomaci, u prvom redu u reguliranju prava na profesionalnu rehabilitaciju u mirovinskom sustavu. Unaprijeđen je institut profesionalne rehabilitacije u mirovinskom sustavu radi zadržavanja osoba sa smanjenom radnom sposobnošću, a kod kojih postoji preostala radna sposobnost za rad u svijetu rada, znatno je povećana naknada plaće za vrijeme profesionalne rehabilitacije i podignuta dobna granica do koje se stječe pravo na profesionalnu rehabilitaciju s 53 na 55 godina života. Također, povećana je osnovica za novčanu naknadu zbog tjelesnog oštećenja za 15 % kako bi se osigurala bolja socijalna zaštita osoba koje imaju tjelesno oštećenje nastalo na radu, uslijed profesionalnih uzroka. Proširen je krug osiguranika kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem i na oboljele od drugih sustavnih upalnih bolesti zglobova i vezivnog tkiva, na gluhoslijepe osobe te na osobe s Downovim sindromom te se osiguranicima - osobama s invaliditetom razdoblja koja su proveli u zaposlenju s nepunim radnim vremenom preračunavaju na puno radno vrijeme. S obzirom na navedeno,

Vlada Republike Hrvatske ne može prihvatiti tvrdnju da u sklopu mirovinske reforme nije napravljeno ništa pozitivno za osobe s invaliditetom.

U pogledu navođenja primjera da je u konkretnom slučaju mirovina priznata prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, iako je osiguranik imao utvrđen status HRVI, te se smatra da mu je mirovinu trebalo priznati prema Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji, Vlada Republike Hrvatske naglašava kako se prava iz mirovinskog osiguranja ostvaruju na temelju provedenog postupka prema odredbama ZOMO-a kao općeg propisa ili prema odredbama posebnog propisa, Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji, na način da se svakom osiguraniku koji ispunjava uvjete za priznanje prava i prema općem i prema posebnom propisu omogućí izbor povoljnije mirovine.

Vezano uz prijedlog da se pravo na produženo osiguranje omogućí osobama s invaliditetom zaposlenima s nepunim radnim vremenom, Vlada Republike Hrvatske napominje da je institut produženog osiguranja propisan člankom 18. ZOMO-a samo u slučaju ako je osobi prestalo obvezno mirovinsko osiguranje po nekom od obveznih osnova osiguranja propisanih ZOMO-om. Ako bi se pravo na produženo osiguranje omogućílo osobama s invaliditetom zaposlenim s nepunim radnim vremenom, tada bi to nužno zahtijevalo na osnovu ustavnog načela da su svi pred zakonom jednaki, da se to omogućí i svakoj drugoj osobi – radniku koji je s poslodavcem sklopio ugovor o radu s nepunim radnim vremenom.

U odnosu na ponovno iznošenje prijedloga za izmjenu pojedinih članaka ZOMO-a u sklopu mirovinske reforme, Vlada Republike Hrvatske naglašava da se Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava o razlozima neprihvatanja prijedloga pisano očitovalo, odnosno dostavilo iscrpno i detaljno obrazloženje za svaki pojedinačni članak ZOMO-a. Vlada Republike Hrvatske napominje da će Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava i dalje kontinuirano pratiti provedbu propisa u mirovinskom sustavu, s posebnim naglaskom na nova zakonska rješenja uvedena u mirovinskoj reformi, koja se odnose na osobe s invaliditetom te, po potrebi, dodatno razmatrati mogućnosti daljnjeg unaprjeđenja položaja osoba s invaliditetom unutar mirovinskog sustava.

Vezano uz poglavlje 26. „Sudjelovanje u političkom i javnom životu“ (str. 287-289. Izvješća i str. 27. i 28. Sažetka Izvješća) navodi se, između ostaloga, da članak 5. Zakona o izboru članova u Europski parlament iz Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 23/13 i 143/13) određuje da za člana u Europski parlament može biti biran hrvatski građanin koji ima biračko pravo. Budući da poslovna sposobnost nije uvjet za ostvarivanje biračkog prava, iz toga proizlazi da ona neće imati negativni utjecaj na pravo osoba s invaliditetom lišenih poslovne sposobnosti da budu birani. Međutim, članak 11. istog Zakona određuje da članu Europskog parlamenta prestaje mandat prije isteka vremena na koje je izabran ukoliko mu je pravomoćnom sudbenom odlukom oduzeta poslovna sposobnost. Sukladno tome, proizlazi da u Zakonu o izboru članova u Europski parlament iz Republike Hrvatske postoji nedosljednost u pogledu toga mogu li osobe lišene poslovne sposobnosti biti birane. Zakon o izboru zastupnika u Hrvatski sabor kao i zakon koji regulira pravo da se bude biran na lokalnim i regionalnim izborima sadrže istu odredbu koja se tiče lišenja poslovne sposobnosti i prestanka mandata.

U vezi navedenoga, Vlada Republike Hrvatske napominje da je istovjetna odredba u Zakonu o izboru zastupnika u Hrvatski sabor (Narodne novine, br. 116/99, 109/00, 53/03, 167/03, 44/06, 19/07, 20/09, 145/10, 24/11, 93/11, 19/15 i 104/15), članku 10. stavku 2. kojim je propisano da zastupniku prestaje mandat prije isteka vremena na koje je izabran,

ukoliko mu je pravomoćnom sudbenom odlukom oduzeta poslovna sposobnost, bila predmet ocjene Ustavnog suda Republike Hrvatske te je Ustavni sud Republike Hrvatske Rješenjem broja: U-I-2695/2012 i dr., od 28. rujna 2015. godine (Narodne novine, broj 104/2015) utvrdio da ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti članka 10. stavka 2. Zakona o izboru zastupnika u Hrvatski sabor. U ocjeni Ustavnog suda, pod točkama 38. do 42. Ustavni sud je iznio sljedeće stajalište:

„38. U toj je pravnoj situaciji riječ o biraču koji je prethodno ostvario svoje pasivno biračko pravo (pravo biti biran) i izabran je za zastupnika u Hrvatski sabor. Utoliko u članku 10. točki 2. ZIZHS-a nije riječ o ostvarivanju samog prava da se bude biran.

39. S obzirom na to da osporena odredba nije ni brisana ni izmijenjena ZID-om ZIZHS-a/2015, treba zaključiti da hrvatski zakonodavac još uvijek ne smatra da je došlo vrijeme za izmjenu postojećeg zakonskog uređenja propisanog člankom 10. točkom 2. ZIZHS-a.

Ustavni sud dužan je tu odluku zakonodavca poštovati iz najmanje dva razloga.

40. Prvo, još uvijek ne postoji zajednički pristup tom pitanju među europskim državama, a ne postoji ni suglasnost o načinu i opsegu primjene Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, što potvrđuje i sama skupina predlagatelja u svom prijedlogu.

41. Drugo, Ustav dopušta da se biračko pravo hrvatskih državljana uređuje zakonom (članak 45. stavak 1. Ustava), što nedvojbeno upućuje na slobodu zakonodavca da nameće i pojedina ograničenja tog prava. Opći ustavni okvir koji upućuje na granice dopustivih ograničenja političkih prava osoba lišenih poslovne sposobnosti uređen je u članku 16. Ustava, koji glasi:

„Članak 16.

Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje.

Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.“

Ustavni sud ocjenjuje domašaj članka 16. Ustava dovoljno širokim za uravnoteženu regulaciju političkih prava osoba lišenih poslovne sposobnosti u Republici Hrvatskoj u skladu sa stupnjem razvitka hrvatskog društva u određenom vremenu i dosegnutim stupnjem zajedničkog pristupa tom pitanju europskih država.

42. ...ustavnopravno je relevantno to što je, prema osporenom članku 10. točki 2. ZIZHS-a/99-11, prestanak mandata zastupnika uslijed lišenja poslovne sposobnosti uvjetovan i ovisan o pravomoćnoj sudskoj odluci. Takva odluka pretpostavlja prethodno proveden sudski postupak u kojem su zajamčena sva prava pravičnog suđenja u skladu s člankom 29. Ustava i člankom 6. Konvencije, uključujući pravo stranke da koristi sva dostupna i djelotvorna sredstva pravne zaštite.

Postojanje sudskog mehanizma koji je strukturiran tako da uključuje jamstva protiv arbitrarnosti u svakom konkretnom slučaju, kao i primjena članka 10. točke 2. ZIZHS-a samo u slučaju kad postoji pravomoćna sudska presuda o lišenju poslovne sposobnosti izabranog zastupnika, dostatni su razlozi zbog kojih Ustavni sud za sada ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom članka 10. točke 2. ZIZHS-a.“

Vezano uz točku 27. „Suradnja s organizacijama civilnog društva“, podnaslov Podrška i preporuke organizacijama civilnog društva, Vlada Republike Hrvatske ističe da je Ministarstvo pravosuđa partner na projektu ARVID, koji je u 2018. godini bio prijavljen Europskoj komisiji, a prihvaćen je u ožujku 2019. godine. Projekt ARVID - Advancing access to rights under Victims' Directive for Persons with Disabilities (Bolji pristup osoba s invaliditetom pravima zajamčenima Direktivom o žrtvama) prijavljen je u 2018. godini na natječaj Programa za pravosuđe Glavne uprave za pravosuđe i potrošače Europske komisije

(Justice Programme, Action Grants 2018 - Action grants to support transnational projects to enhance the rights of persons suspected or accused of crime and the rights of victims of crime). Koordinator projekta je Hrvatski pravni centar. Projekt će se provoditi u Hrvatskoj i Sloveniji. U Hrvatskoj su, osim Pravobraniteljice za osobe s invaliditetom, partneri i Ministarstvo pravosuđa i Udruga za podršku žrtvama i svjedocima.

Vežano uz točku 30. „Podizanje razine svijesti“, Vlada Republike Hrvatske predlaže da se na stranici 320., a vežano za EU frekvenciju – za aktivne europske građane, nakon riječi „financiralo Ministarstvo vanjskih i europskih poslova“, dodaju riječi „u okviru Natječaja za prijavu projekata iz područja informiranja o EU u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2017. godini.“, te da se nakon rečenice na stranici 320. koja glasi: „Ne žele se oslanjati samo na marketing i reklamiranje kao osnovno sredstvo financiranja.“, doda rečenica koja glasi: „Također su i ove godine odobrena sredstva u okviru Natječaja za prijavu projekata iz područja informiranja o EU-konzultacijama s građanima u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2018. godini za projekt naziva EU frekvencija vol. 2., a koji je Ministarstvo vanjskih i europskih poslova raspisalo u studenome 2018. godine.“.

U dijelu Izvješća u poglavlju 31. „Opće i financijsko poslovanje“, pod točkom 31.1 „Financijsko poslovanje“, navedeno je kako je financijski plan za 2018. godinu iznosio 4.067.410,00 kuna, a izvršenje 3.744.707,00 kuna, odnosno izvršenje 92,7 % planiranog financijskog plana. Najznačajniji rashodi su Rashodi za zaposlene, planirani na stavkama u okviru aktivnosti Administracija i upravljanje u iznosu od 2.670.510,00 kuna, od čega je izvršeno 2.518.780,43 kune ili 94,32 %.

Vežano uz dostavljenu Izjavu o fiskalnoj odgovornosti za 2018. i pripadajuće Upitnike o fiskalnoj odgovornosti, Vlada Republike Hrvatske napominje kako je člankom 12. Uredbe o sastavljanju i predaji Izjave o fiskalnoj odgovornosti i izvještaja o primjeni fiskalnih pravila (Narodne novine, br. 78/11, 106/12, 130/13, 19/15 i 119/15) propisano da čelnici obveznika koji su izravno odgovorni Hrvatskom saboru dostavljaju navedenu dokumentaciju uz godišnje Izvješće o radu, radi provjere njihova sadržaja. Shodno tome, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je Pravobraniteljica za osobe s invaliditetom postupila sukladno obvezi koju ima temeljem Zakona o fiskalnoj odgovornosti (Narodne novine, broj 111/18), i Uredbe o sastavljanju i predaji Izjave o fiskalnoj odgovornosti i izvještaja o primjeni fiskalnih pravila, te je uz Izvješće dostavila i Izjavu o fiskalnoj odgovornosti za 2018. godinu kao i pripadajući Upitnik o fiskalnoj odgovornosti.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu i Margaretu Maderić, državne tajnice u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, dr. sc. Kristiana Turkalja, državnog tajnika u Ministarstvu pravosuđa, Željka Plazonića, dr. med. i Tomislava Dulibića, državne tajnike u Ministarstvu zdravstva, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa i prof. dr. sc. prim. Vilija Beroša, dr. med., pomoćnika ministra zdravstva.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Andrej Plenković

